

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců Mgr. Václava Trajera a JUDr. Petra Černého, Ph.D., ve věci

žalobce: **Nieten Internationale Spedition, s.r.o.**, IČO: 64360172,
sídlem U Nietenu 65, 344 01 Chrastavce,
zastoupený advokátem JUDr. Václavem Faltýnem,
sídlem náměstí Míru 143, 344 01 Domažlice,

proti
žalovanému: **Generální ředitelství cel**,
sídlem Budějovická 7, 140 96 Praha 4,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 4. 2015, č. j. 3029-13/2015-900000-304.8,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí Generálního ředitelství cel ze dne 15. 4. 2015, č. j. 3029-13/2015-900000-304.8, kterým bylo Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Celního úřadu pro Ústecký kraj ze dne 21. 8. 2014, č. j. 81868-3/2014-620000-42, kterým bylo rozhodnuto o povinnosti plnění celního dluhu ručitelem ve výši 208 017 Kč.

Žaloba

2. V žalobě žalobce namítal nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí s tím, že mu nelze po právu uložit povinnost plnit z titulu celního ručení za celního dlužníka, neboť se nestal celním ručitelem pro dotčenou celní operaci. Aby se žalobce stal celním ručitelem pro dotčenou celní operaci, muselo by mu být účinně povoleno stát se ručitelem, a to na žádost o vydání takového povolení podanou obchodní společností FIRST FUNDS s.r.o. Žalobce trval na tom, že existence záruční listiny vydané žalobcem sama o sobě podle zákona č. 13/1993 Sb., celní zákon (dále jen „celní zákon“), nestačí k tomu, aby mu mohlo být podle § 260l celního zákona uloženo plnit za celního dlužníka. Žalobce namítal, že společnost FIRST FUNDS s.r.o., která je v daném případě celním dlužníkem, nikdy nepodala celnímu úřadu žádost o to, aby povolil žalobci být ručitelem pro dotčenou celní operaci. Trval rovněž na tom, že v zastoupení FIRST FUND s.r.o. ji nepodal ani samotný žalobce. Vyplněná záruční listina v části A „Závazek ručitele“ rozhodně není žádostí celního dlužníka o vydání povolení ručiteli být ručitelem v příslušném systému ručení a objektivně ji nelze za takovou žádost považovat, jak to činí žalovaný.
3. Žalobce dále namítal, že nebyl zmocněn k zastupování společnosti FIRST FUNDS s.r.o. ve věci podání žádosti celnímu úřadu o vydání povolení třetí osobě být celním ručitelem, neboť prezidiální plná moc bez úředně ověřeného podpisu zmocnitele dle žalobce neopravňuje nikoho k zastupování ve správním řízení. V souvislosti s touto skutečností žalobce zdůraznil, že svědek P. explicitně prohlásil, že společnost FIRST FUNDS s.r.o. žalobce k zastupování v řízení o celním ručení nikdy nezmocnila.
4. Žalobce zdůraznil, že celní úřad může dle celního zákona vydat povolení být ručitelem jen na žádost a nikoli z úřední povinnosti, jak to měl učinit v daném případě. Poukázal rovněž na skutečnost, že předmětné rozhodnutí nebylo ani společnosti FIRST FUNDS s.r.o. ani žalobci doručeno. Bylo totiž předáno fyzické osobě Bc. A. M., která při jeho převzetí nejednala za žalobce ani za společnost FIRST FUNDS s.r.o. Pokud by při převzetí písemnosti měla tato fyzická osoba jednat za někoho jiného než sama za sebe, musela by to dle žalobce uvést, byť třeba jen otiskem razítka. Nic takového se nestalo a žalovaný jmenovanou fyzickou osobu ani nevyslechl, aby zjistil, jak při přebírání písemnosti jednala. Žalobce trval na tom, že nedoručené rozhodnutí o povolení být ručitelem je neúčinné a na základě neúčinného rozhodnutí nemohl a být přijata žádná záruční listina, tedy ani záruční listina žalobce.

Vyjádření žalovaného k žalobě

5. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž uvedl, že nesouhlasí s žalobními námitkami a zastává názor, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu s platnými právními předpisy a odkázal na odůvodnění tohoto rozhodnutí. Zdůraznil, že námitka, že společnost FIRST FUNDS s.r.o. ani žalobce nepodali celnímu úřadu žádost o to, aby se žalobce stal celním ručitelem v předmětné celní operaci, neodpovídá obsahu spisového materiálu, zejména písemnostem předloženým zaměstnanci žalobce.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

6. K námitce žalobce, že vyplněná záruční listina v části A „Závazek ručitele“ rozhodně není žádostí celního dlužníka o vydání povolení ručiteli být ručitelem, odkázal žalovaný na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. Předložením záruční listiny podané na oficiálním formuláři dle žalovaného subjektu obecně navrhuje (žádá o) přijetí ručitelského vztahu, který je při splnění zákonných podmínek ze strany celního úřadu akceptován – potvrzen v části B záruční listiny. Záruční listina byla předložena zaměstnankyní žalobce, který disponoval neomezenou plnou mocí ke všem úkonům, pod které lze oprávněně podřadit i podání žádosti stát se ručitelem a zavázat se společně a nerozdílně s dlužníkem ke splnění celního a daňového dluhu.
7. Žalovaný trval na tom, že celní úřad povolil žalobci stát se ručitelem nikoliv z úřední povinnosti, nýbrž na základě žádosti. K podání záruční listiny, jakož i k jejímu převzetí po akceptaci ze strany celního úřadu, byla oprávněna zaměstnankyně žalobce. Tato zaměstnankyně nejednala jako fyzická osoba, nýbrž jako pověřená zaměstnankyně žalobce. Žalovaný zdůraznil, že žalobce v průběhu celého řízení nenavrl výslech zaměstnankyně a ze strany správních orgánů nevznikla potřeba takového výslechu, neboť oprávnění této osoby vyplývalo z předloženého pověření a učiněné úkony byly zaznamenány v záruční listině – šlo o její vyplnění, podání u celního úřadu, vzdání se práva odvolání a převzetí listiny.

Posouzení věci soudem

8. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věť druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věť první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu, nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
9. Nejdříve se soud zabýval námitkou, ve které žalobce namítal, že nebyl zmocněn společností FIRST FUNDS s.r.o. k jejímu zastupování v řízení o žádosti o vydání povolení třetí osobě být jejím celním ručitelem. Ve správním spise je založena plná moc ze dne 4. 7. 2012, kterou společnost FIRST FUNDS s.r.o. zmocnila žalobce. Zmocnění bylo v plné moci vymezeno takto: *„Zmocnitel zmocňuje zmocněnce k zastupování před všemi celními úřady a ředitelstvími Celní správy České republiky ve všech věcech neomezeně, včetně podávání oprávněných prostředků a zastupování v řízeních tím iniciovaných. Pokud jde o zastupování v celních řízeních, je toto zmocnění uděleno jak pro zastoupení přímé, tak i nepřímé. Zmocněnec v celním prohlášení specifikuje, zda v konkrétním celním řízení zastupuje přímo nebo nepřímo. Zmocnitel zmocňuje zmocněnce též k vydávání a podepisování osvědčení o původu zboží ve všech jeho formách a k manipulaci s tímto svědčením. Nevylučuje-li to zákon, je zmocněnec oprávněn v rámci zmocnění uděleného mu touto plnou mocí zmocnit k zastupování další osoby.“* Ve správním spise byl rovněž založen protokol z ústního jednání, při němž byl vyslechnut jako svědek pan K. P., který uvedl, že byl v období od 13. 1. 2010 do 6. 12. 2013 Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

jednatelem společnosti FIRST FUNDS s.r.o. K výše uvedené plné moci svědek uvedl: „Plnou moc jsem podepsal, je to můj podpis. Společnost Nienten jsem nezmocnil k tomu, aby byli ručiteli za jakýkoliv celní dluh společnosti FIRST FUNDS, protože jsem nepředpokládal, že by nějaký celní dluh mohl vzniknout. Veškeré zboží, které jsme v minulosti dováželi, nikdy nepodléhalo clo, a tudíž jsme nikdy nepotřebovali žádného ručitele a clo neplatili.“ K dotazu zástupce žalobce, zda byl žalobce zmocněn společností FIRST FUNDS s.r.o. k tomu, aby podal žádost o to, aby žalobce mohl vystupovat jako ručitel a zajistit celní dluh ručením v dotčených třech případech dovozu, svědek uvedl, že nikoli.

10. Soud se primárně zabýval otázkou, zda předmětná plná moc splňovala formální náležitosti k tomu, aby ji správní orgány mohly považovat za řádný doklad prokazující zastoupení společnosti FIRST FUNDS s.r.o. žalobcem ve správním řízení. V souladu s § 320 odst. 1 písm. b) bod 3. celního zákona, se na řízení ve věcech udělení, změny nebo odnětí povolení být ručitelem vztahuje správní řád. V ustanovení § 33 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), je mimo jiné uvedeno, že účastník si může zvolit zmocněnce, přičemž zmocnění k zastoupení se prokazuje písemnou plnou mocí. V odstavci 2 citovaného ustanovení je pak uvedeno, že zmocnění může být uděleno a) k určitému úkonu, skupině úkonů nebo pro určitou část řízení, b) pro celé řízení, c) pro neurčitý počet řízení s určitým předmětem, která budou zahájena v určené době nebo bez omezení v budoucnu; podpis na plné moci musí být v tomto případě vždy úředně ověřen a plná moc musí být do zahájení řízení uložena u věcně příslušného správního orgánu, popřípadě udělena do protokolu, nebo d) v jiném rozsahu na základě zvláštního zákona. V daném případě dle obsahu předmětné plné moci ze dne 4. 7. 2012 by tuto plnou moc bylo možno považovat za prezidiální plnou moc pro neurčitý počet řízení s určitým předmětem vymezenou v § 33 odst. 2 písm. c) správního řádu. Po uložení prezidiální plné moci u příslušného správního orgánu, tento právní orgán postupuje v následně zahájených správních řízeních vymezených v plné moci bez dalšího (tedy bez nutnosti dokládání plné moci ve všech jednotlivých správních řízeních) tak, že jedná se zástupcem účastníka řízení uvedeným v prezidiální plné moci. V daném konkrétním případě však plná moc ze dne 4. 7. 2012 nesplňovala jeden formální požadavek na prezidiální plnou moc, a to ověřený podpis zmocnitele. V takovém případě plnou moc nelze považovat za prezidiální plnou moc, ale při interpretaci plné moci je vždy nutno její obsah vykládat ve prospěch zastoupení, a proto dle soudu je možné plnou moc předloženou v předmětném řízení považovat za plnou moc pro celé řízení ve smyslu § 33 odst. 2 písm. b) správního řádu. V tomto směru poukazuje soud rovněž na ustanovení § 34 odst. 3 správního řádu, kde je stanoveno, že v pochybnostech o rozsahu zastoupení platí, že zástupce je oprávněn vystupovat jménem zastoupeného v celém řízení.
11. Vzhledem k výše uvedenému tedy dle soudu postupovaly správní orgány správně, pokud dospěly k závěru, že žalobce byl na základě výše citované plné moci ze dne 4. 7. 2012 oprávněn zastupovat společnost FIRST FUNDS s.r.o. v řízení o žádosti o povolení, aby žalobce mohl být ručitelem pro dotčenou celní operaci. Tím spíše, že žalobce se v předmětném řízení choval zcela v souladu s tímto závěrem a vystupoval jako zástupce společnosti FIRST FUNDS s.r.o. Na tomto závěru nemůže nic změnit skutečnost, že následně při svědecké výpovědi jednatel společnosti FIRST FUNDS s.r.o. uvedl, že žalobce k předmětnému řízení nezmocnil, když nepředpokládal, že by nutnost ručitelství mohl vzniknout. Je třeba zdůraznit, že tento svědek výslovně potvrdil pravost předmětné plné moci i svého podpisu na ní. K jeho výhradě ohledně řízení o žádosti o určení ručitele je nutno konstatovat, že toto řízení zcela odpovídá vymezení okruhu řízení, pro které byl

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

žalobce zmocněn. Skutečnost, že některé řízení spadající do tohoto vymezení rozsahu zmocnění zmocnitel opomněl vyloučit, nemůže jít následně k tíži správních orgánů, které vycházely z písemného znění plné moci. V tomto směru poukazuje soud i na obecnou úpravu zmocnění obsaženou v zákoně č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, kde v § 444 odst. 1 je uvedeno, že kdo vlastní vinou vyvolá u třetí osoby domněnku, že zmocnil někoho jiného k právnímu jednání, nemůže se dovolat nedostatku zmocnění, byla-li třetí osoba v dobré víře a mohla-li rozumně předpokládat, že zmocnění bylo uděleno. Případné opomenutí zmocnitel v specifikaci vymezení zmocnění musí tedy jít plně k jeho tíži. Tím spíše, když společnost FIRST FUNDS s.r.o. překročení zmocnění v rámci řízení o povolení, aby třetí osoba byla jejím ručitelem, nikterak nenamítala. Tuto námitku tedy shledal soud jako zcela nedůvodnou.

12. Dále se soud zabýval námitkou žalobce, že společnost FIRST FUNDS s.r.o. ani žalobce nikdy nepodali žádost o to, aby bylo povoleno žalobci být ručitelem společnosti FIRST FUNDS s.r.o. pro dotčenou celní operaci. Kromě výše uvedené plné moci, kterou došlo ke zmocnění žalobce ze strany společnosti FIRST FUNDS s.r.o., je ve správním spisu dále založeno i pověření ze dne 3. 12. 2012, kterým statutární orgán žalobce pověřil vystavováním a podepisováním celních prohlášení, záručních listin a ostatních dokladů souvisejících s celním řízením, dále podáváním žádostí, přebíráním rozhodnutí a ostatních písemností od celních orgánů mimo jiné zaměstnance A. M. a Z. N. Toto pověření obsahovalo přijetí ze strany zaměstnanců a jejich podpisové vzory. Dále je ve správním spise založena záruční listina ze dne 18. 6. 2013, kterou se žalobce jako ručitel zavazuje společně a nerozdílně s dlužníkem společností FIRST FUNDS s.r.o. splnit případně vzniklý celní a daňový dluh. Tato záruční listina je vyhotovena vyplněním oficiálního formuláře, který je přílohou vyhlášky č. 421/2012 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení celního zákona, kde v části A listiny je závazek ručitele a v části B listiny je obsažen formulář rozhodnutí o přijetí poskytnuté záruky. V části A záruční listiny je jako ručitel uveden žalobce a jako dlužník uvedena společnost FIRST FUNDS s.r.o. Výše závazku, za který přebíral žalobce ručitelství, byla 208 020 Kč. Část A záruční listiny byla opatřena razítkem žalobce a podpisem A. M. V části B bylo uvedeno číslo povolení, kterým bylo povoleno, aby se žalobce stal ručitelem za v části A uvedený závazek společnosti FIRST FUNDS s.r.o. Část B je datovaná rovněž 18. 6. 2013 a je opatřena úředním razítkem a podpisem koordinátora celního řízení. Na druhé straně listiny pod částí B je ručně připsáno „Vzdávám se práva na odvolání, převzala Bc. M. A., v Ústí nad Labem dne 18. 6. 2013“ a připojen podpis A. M.
13. Dle názoru soudu vzhledem ke skutečnosti, že žalobce, jak bylo již výše uvedeno, disponoval zmocněním od společnosti FIRST FUNDS s.r.o. k zastupování v řízeních před celními orgány, je možné část A záruční listiny vyplněnou žalobcem považovat současně za žádost společnosti FIRST FUNDS s.r.o. o zahájení řízení o povolení, aby se žalobce stal jejím ručitelem. Není na překážku tomuto závěru, že v části A záruční listiny není obsažen podpis za žalobce dvakrát - jednou v pozici ručitele a jednou v pozici žadatele. Vyplněním části A záruční listiny účastníci fakticky žádají příslušný správní orgán o vydání rozhodnutí, kterým bude vznik ručitelství ze strany správního orgánu akceptován. Žádost společnosti FIRST FUNDS s.r.o. učiněná prostřednictvím žalobce a prohlášení samotného žalobce byly příslušným celním orgánem akceptovány, o čemž svědčí řádně vyplněná, úředním razítkem opatřená a podepsaná část B záručního listu. Z výše uvedeného tedy jednoznačně vyplývá, že ani tuto námitku neshledal soud důvodnou.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

14. Poslední námitkou žalobce bylo, že A. M. rozhodnutí o povolení toho, aby se žalobce stal ručitelem společnosti FIRST FUNDS s.r.o. v předmětné celní věci v podobě vyplněného formuláře v části B záručního listu, převzala pouze jako fyzická osoba, a nikoli jako pověřený zaměstnanec žalobce. Na tomto místě soud konstatuje, že skutečně za částí B záručního listu je umístěn pouze podpis paní A. M. bez razítka žalobce. Na tomto místě však soud musí zdůraznit, že uvedená pracovnice byla v rozhodné době pověřeným zaměstnancem žalobce pro jednání s celními orgány, což vyplývá jednoznačně z obsahu správního spisu a žalobce to ani nikterak nerozporuje. Dále je nutné zdůraznit, že vyřízení povolení ručitelství žalobce za celní závazky společnosti FIRST FUNDS s.r.o. proběhlo celé v jeden den a veškeré písemné úkony (včetně převzetí příslušného rozhodnutí) jsou umístěny na jediném listu papíru. Je nepochybné, že část A záruční listiny podepsala A. M. jménem žalobce, neboť je vedle jejího jména umístěno razítko žalobce. Následně pověřená pracovnice obratem obdržela od celního orgánu tutéž listinu s vyplněnou částí B a potvrdila její převzetí svým podpisem. Přestože při převzetí záruční listiny od celního orgánu již pověřená pracovnice žalobce nepoužila jeho razítko, z kontextu celého jednání, které proběhlo v rámci jediného dne, je dle soudu jednoznačné, že i při převzetí záruční listiny od celního orgánu vystupovala paní A. M. v pozici pověřené pracovnice žalobce. Tvzení žalobce, že převzala záruční listinu obsahující rozhodnutí o povolení ručení žalobce za celní závazek společnosti FIRST FUNDS s.r.o. jako fyzická osoba a v důsledku toho rozhodnutí nikdy nenabýlo právní moci, považuje soud za zcela účelové. Dle soudu k opominutí připojení razítka ke jménu pověřené pracovnice žalobce došlo právě proto, že s ohledem na bezprostřední časovou souslednost jednotlivých úkonů zachycených na listině nikoho nenapadlo, že by mohla vystupovat v jiném postavení. Dle soudu v daném konkrétním případě tedy opominutí připojení razítka k podpisu pověřeného zaměstnance žalobce nemohlo mít za následek nedoručení rozhodnutí o povolení ručitelství. Předmětné rozhodnutí bylo žalobci řádně doručeno a převzato jeho pověřeným zaměstnancem. K poukazu, že nebyl proveden výslech pověřené pracovnice žalobce, soud uvádí, že žalobce tento výslech v rámci správního řízení nenavrhoval a správní orgány neshledaly jeho nezbytnost. Ani soud nedospěl k závěru, že by pro posouzení věci bylo nutné v rámci správního řízení provádět s výslechem pověřené pracovnice. Ani tuto námitku žalobce tedy neshledal soud důvodnou.
15. S ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti soud žalobu shledal v rozsahu v žalobě uplatněných námitek nedůvodnou, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. ve výroku rozsudku ad I. zamítl.
16. Současně soud v souladu s ustanovení § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. ve výroku ad II. rozsudku nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.
17. Zcela pro úplnost a mimo žalobcem uplatněné námitky soud podotýká, že nepřehlédl skutečnost, že v části B záručního listu ze dne 18. 6. 2013 je jako ručitel označena společnost Nieten Internationale **Spedition, k.s.** Tuto skutečnost neshledal soud pro danou věc jako zásadní, neboť žalobce původně podnikal v právní formě komanditní společnosti a teprve 1. 4. 2013 došlo k přeměně jeho právní formy na společnost s ručením omezeným. Chybějící písmeno „i“ ve slově „Spedition“ pak je pouhou chybou v psaní. Uvedené nedostatky dle soudu však neměly vliv na určitost osoby ručitele, když sídlo, název a IČ ručitele i odpovídaly údajům žalobce. Uvedené nedostatky nevyvolaly pochybnosti ani

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

mezi účastníky řízení, o čemž svědčí skutečnost, že na ně nebylo poukázáno v rámci správní žaloby.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 27. června 2018

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.